

СТРУКТУРА УМІНЬ НАВЧАЛЬНОЇ САМООРГАНІЗАЦІЇ СУБ'ЄКТІВ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ ОСВІТИ

(Короткевич К. Є. аспірант, Соколова О. В. канд. пед. наук, доцент,
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова,
м. Київ, Україна)

Самоорганізацію навчальної діяльності дослідники визначають як систему умінь суб'єктів навчання самостійно і свідомо планувати, здійснювати, керувати, контролювати і оцінювати власну навчальну діяльність з метою оптимізації освітнього процесу та підвищення якості результатів учіння.

Дослідники проблем самоорганізації наголошують на тому, що її реалізація на психологічному та діяльнісному рівнях передбачає наявність спеціальних умінь і навичок особистості, які формуються на основі відповідних теоретичних знань. Ці уміння суб'єкти навчання використовуються для того, щоб самостійно аналізувати завдання та умови навчання, раціонально планувати та ефективно організовувати свій навчальний простір, своєчасно коригувати та удосконалювати перебіг роботи, підводити підсумки власної навчальної діяльності тощо.

Основними характеристиками даних умінь виступають: комплексний характер, наявність інтегративних взаємозв'язків, високий рівень саморегуляції, значний вплив на продуктивність діяльності та ін.. Зазначені властивості забезпечують уміння самоорганізації імпульсом додаткової синергії, який піднімає їх на більш високий щабель. Специфіка організації та реалізації змісту хореографічної освіти відіграє основоположну роль у формуванні умінь навчальної самоорганізації танцівників. Розкриття цих особливостей обумовлюється змістом поняття *уміння самоорганізації навчальної діяльності*, що у дослідженні трактується як результат оволодіння особистістю способами дій щодо самостійного планування, діагностики, управління, контролювання та оцінювання власної художньо-пізнавальної та творчо-виконавської хореографічної діяльності з метою її оптимізації і підвищення результативності

Інформативно-діагностичний компонент структури умінь самоорганізації передбачає діагностику та самодіагностику індивідуального особистісного стилю учіння, що проявляються у відповідній поведінці, особливостях пізнавальної сфери особистості, а також обумовлюються змістом її діяльності. Даний компонент відображає такі уміння самоорганізації суб'єктів хореографічної освіти: самостійно діагностувати навчально-пізнавальну та науково-пошукову діяльність; засвоювати нові знання, логічно осмислювати їх та виокремлювати головне; працювати з різними інформаційними ресурсами.

Рефлексивно-цільовий компонент демонструє усвідомлення напрямків і цілей власної діяльності, механізмів самопроектування та конкретизації навчальних завдань з урахуванням індивідуальних особливостей розвитку особистості, розуміння і самоаналіз протиріч між бажаним і дійсним рівнем самостійності у навчанні тощо.

Творчо-виконавський компонент віддзеркалює реалізацію інструментарію самоорганізації виконавської діяльності танцівників шляхом визначення

практичних способів самоорганізації, розробки оптимальних методів, засобів та прийомів хореографічної роботи. Даний компонент складають уміння самостійно генерувати та реалізовувати ідеї креативного характеру, удосконалювати рівень художньо-виконавської майстерності; опановувати нові способи і прийоми виконавської діяльності в галузі хореографічного мистецтва.

ЛІТЕРАТУРА

1. Лаврик Т.В. Обґрунтування складових інтегрального критерію здатності студентів до самоорганізації й самоуправління / Т.В. Лаврик // Вісник Чернівецького ун-ту. Серія «Педагогічні науки». – Вип. 183. – Ч. IV. – С. 70-75.
2. Навчальні матеріали онлайн Самоорганізація [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://pidruchniki.com>
3. Самоорганизация и самоуправление [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://studopedia.info/3-33532/html>